

„На пладне срещнахме се ний
и сдругарихме. Дали крий
намъ бъдацето изненади?

Дали и тамъ сърдцата млади
едно за друго ще туптижтъ?

Дали въ световния ни пътъ,
другарко, сестро, свидно дете,
все също слънце ще ни свети,
все съща обичъ ще ни греи?“

— Преходна страсть — тя само тлей,
преходна страсть въ души преходни:
не тя сдружи сърдцата родни,
не тя живее въ нашата гръдь,
на святи чувства святъ съсъдъ!
На ведра обичъ предъ олтаря,
другаръ милещъ за другаря
душа не ще му засени
туй що ще дойде съ бъдни дни!